

عنوان مقاله:

رویکردهای نوستالژیک در شعر م. سرشک (شغیعی کدکنی)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 11، شماره 20 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

الیاس نورایی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

مهدی شریفیان - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

علی اصغر آذر پیرا - دانشجوی دکتری ادبیات فارسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مطرح در نقد روانشناسی نوستالژی است. نوستالژی یا غم غربت، در اصطلاح عبارت است از: احساس دلتنگی و حسرت نسبت به گذشته ها و چیزهایی که اکنون از دست رفته و معمولا همراه با حالت حسرت، دلتنگی و درد است. این مقوله در بیشتر اشعار شاعران فارسی تجلی دارد، اما در شعر معاصر به دلایلی از جمله اوضاع و احوال سیاسی و اجتماعی و نیز تغییر زندگی انسان ها انعکاس ویژه ای دارد. این مقاله به طور محوری در پی پاسخ بدین سوالات است: آیا نوستالژی در شعر م. سرشک نمود دارد انواع نوستالژی در شعر م. سرشک کدامند و م. سرشک به کدام یک توجه بیشتری دارد و سوالاتی از این قبیل. در این مقاله ابتدا به تعریف و ریشه شناسی واژه ی نوستالژی در دو دسته: 1- نوستالژی گذشته گرای فردی 2- نوستالژی گذشته گرای جمعی توجه شده است. در ذیل هر کدام از این دو دسته، به مولفه های متعددی از جمله دوری از وطن، دوری از معشوق، بازگشت به دوران کودکی و جوانی و نیز بازگشت به تاریخ و اسطوره پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

نوستالژی، غم غربت، حسرت و دلتنگی، م. سرشک، شغیعی کدکنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862061>

